

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Vitis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

*Inveni ad
hunc spem
pleno.*

bus, numquam spe denudamur, & quia miserationis etiam indicium eam esse ostendimus, omni, ut
idem inquit, tempore misericordiae munus exercentes, fecunditatis ac ubertatis ejus, quae semper u-
berrima est, amulivademus. Quod vero proditum est Jovem olea coronari solitum, id ea de causa
factum Phurnutus putat, quod in ea viriditatis perennitatem & pinguedinem animi ducit et antea;
Deum omnium bonorum autorem, fecundissima utilissimaque omnium arbore insigniri placuit.
Alii dicunt propter glaucedinem, quae sit caelo propemodum similis; nam & id ad historiam addunt,
ut à Pallade, quae Glaucopis dicitur, producta credatur, de qua quidem fabellam ex Marco Varro
recitare non pigeat. Enata forte in Athenarum arce oliva arbore, sed & quarum scaturigine mox e-
manante, Cecropem per id temporis Regem, animo ad haec prodigia obnoxio. sane quam terrum,
& ne futurarum forte calamitatum haec portenta forent praenuncia, sciscitatum Apollinis oraculum
missos certos homines, qui & ostenticius perquirent, & averruncanda Deorum ira, si quid illi
minitarentur ostento, rationem discerent. Legatis vero post sciscitationem respondisse Pythiam,
jussisseque interim illis bono essent animo, neque enim ostentum id hominum malo aliquo factum, sed
deorum duorum contentione certantium inter se, uter eorum Athenis imponendi nominis auctor
esse debeat: per oleam enim Minervam, per undam Neptunum significari, & quae sequuntur ad hoc
pleraque alia, quae de industria missa facio. Porro de deorum concilio, ut apud Ovidium est, plerique o-
mnes tradidere, decessisse eos, ut is imponendi nominis auctor esset, qui rem humano generi utili-
orem protulisset. Oliva quidem quantas habeat utilitates nemo non novit. Unde vero quanto sit
mortalibus usui, loco suo declaratum à nobis est. Sedenim oleam ideo praerlatam ajunt, pronuncia-
tumque pro Pallade, quia arbor ea pacis indicium haberetur. Pacem vero bonorum omnium opu-
lentiam & ubertatem secum afferre, parentes nostri forsitan experimento cognoverunt. Nos Italia u-
niversa per tot annos assiduo continenti que bello afflicta, vix ejus felicitatis famam, ut dicere Ho-
merus, audivimus.

*Ovid. lib.
6. Metam.*

FRUGALITAS. CAP. XVI.

*D. Laert. in
Diogene
Cynico.
Minerva
cur dicitur
olea.*

QUAMVIS autem tanta sit lata pinguedine, est tamen & frugalitatis indicium oliva, de qua sepe lo-
gas, ejusmodi baccas apud veteres parsimoniae causa appositae, & à Platone lauto etiam con-
vivio, deliciis contemptis, esitatas. Eodemque constat in convivio quodam oleis vescentem, irrisum à
Diogene, qui dixerit, *Si sic prandisses, non ita conares*, qui scilicet sentiret, non esse id frugalitatis, sed
stomachi lauto prandio gravati. Quod vero pertinet ad Minervam, quae innupta, quae virgo perhibe-
tur, merito eo sibi oleam asciscit, cum puritate pudicitiaque non minus olea quam Minerva delecte-
tur. Graeci enim, ut Rutilius Taurus ait jubent olivam, cum plantatur & legitur, à mundiis pueris et
que virginibus operandum, credo, inquit, recordati, arbori huic esse praesidem castitatem Florenti-
nus quoque libro *De re rustica*, adeo puram esse oleam tradit, ut collectores etiam non nisi puros a-
met, qui cum ad olivationem accedunt, jurant se non aliunde quam ab uxore sua venire, ut anno
insequenti uberiorem proventum exhibeant. Praecipue vero ajunt Anazarbi, quae Celsa est civi-
tas, oleas esse fecundissimas, quoniam à castis tantummodo pueris colantur. Sed neque illud dissimu-
landum, tametsi ridiculum, quod apud auctores Graecos, qui nihil non ausi sunt mandare literis, in-
venias, amuletum praesentaneum ad capitis dolorem esse si olea folio Minervae nomen, ad usum
scilicet, inscribatur, ipsumque folium filo religetur ad caput in coronae modum.

DE VITE. CAP. XVII.

OFFERT vero se post oleam Vitis, neque minoris ipsa utilitatis, ut non immerito multis & his in-
gnibus atque praeclearis sit hieroglyphicis decorata.

LÆTITIA. CAP. XVIII.

QUORUM illud praecipuum & omnium praerconio celebratum, ut per eam lætitia intelligatur: id
non Aegyptii tantum, verum & Philosophi & Poetae Latini Graecique omnes eodem admiscere
consensu. Sed ut plurima super hoc à Platone & ab Homero dicta, dissimulem, nonne Divinae etiam
literae